

APOŠTOLKA

Ročník 4 / číslo 10 / březen 2022

VELIKONOČNÍ ČÍSLO

Kázání Daniela Matějky

Marek 15:16 *Vojáci ho odvedli do místodržitelského dvora a svolali celou setninu. 17 Navlékli mu purpurový plášť, upletli trnovou korunu, vsadili mu ji na hlavu 18 a začali ho zdravit: "Buď zdráv, židovský králi!" 19 Bili ho po hlavě holí, plivali na něj, klekali na kolena a padali před ním na zem. 20 Když se mu dost naposmívali, svlékli mu purpurový plášť a oblékli ho zase do jeho šatů. Pak ho vyvedli ven, aby ho ukřižovali. 21 Cestou přinutili nějakého Šimona z Kyrény, otce Alexandrova a Rufova, který šel z venkova, aby mu nesl kříž. 22 A přivedli ho na místo zvané Golgota, což v překladu znamená `Lebka`. 23 Dávali mu víno okořeněné myrhou, on je však nepřijal. 24 Ukřižovali ho a rozdělili si jeho šaty; losovali o ně, co si kdo vezme. 25 Bylo devět hodin, když ho ukřižovali. 26 Jeho provinění oznamoval nápis: "Král Židů." 27 S ním ukřižovali dva povstalce, jednoho po pravici a druhého po levici. 28 --- 29 Kolemjdoucí ho uráželi: potřásali hlavou a říkali: "Ty, který chceš zbořit chrám a ve třech dnech jej postavit, 30 zachraň sám sebe a sestup s kříže!" 31 Podobně se mu mezi sebou posmívali velekněží spolu se zákoníky. Říkali: "Jiné zachránil, sám sebe*

zachránit nemůže. 32 Ať nyní sestoupí s kříže, ten Mesiáš, král izraelský, abychom to viděli a uvěřili!" Tupili ho i ti, kteří byli ukřižováni spolu s ním.

Velkopáteční vyprávění nám nabízí smutný pohled. Ukřižovaný Ježíš a kousek od něj vojáci losují o jeho oděv. Ten stejný obraz nacházíme v Žalmu dvacátém druhém: „*Dělí se o mé roucho, losují o můj oděv.*“ Evangelista Marek jako by promítl ten žalm dvacátý druhý do celého velkopátečního vyprávění. Výsměch, obklíčení, vyprahlost, obrazy toho žalmu pozoruhodně vystihují, co Ježíš prožíval v posledních dnech a hodinách, až z jeho úst nakonec slyšíme úvodní verš toho žalmu: „*Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?*“ Ježíš se tím připojuje k početnému zástupu těch, kteří tahle slova žalmu zpívali, měli je za svá, protože vystihovala jejich utrpení a opuštěnost. Ježíš je jedním z nich

Patřilo zřejmě k tradičním privilegiím popravčí čety, že jim připadne oděv popraveného. Stojí za to se nad tím obrazem zastavit: Když někdo losuje o váš oděv, rozebírá si vaše oblečení, zatímco vy jste ještě naživu, je to zvláštní. Dává vám najevo, že vás už považuje za mrtvého. I když ještě dýcháte, dotyčný vám sděluje: Vy už to oblečení potřebovat nebudete. Už se s vámi nepočítá.

Ve velkopáteční scéně můžeme nalézt mnohé. Je tam bolest. Fyzická bolest. Je tam vysílení. Ježíš byl před křižováním zbičován. Je tam výsměch vojáků i kolemjdoucích. Je tam opuštěnost Bohem. Snad každý člověk v té scéně může zaslechnout tóny, které chtěl nechtěl někdy ve vlastním životě vnímat nebo vnímá. Je tam smrt sama. Ale ještě než smrt nastane, dávají vojáci Ježíšovi najevo, že pro ně už je mrtvý. Své šaty už nebude potřebovat.

S dovolením teď nechám stranou tu fyzickou bolest nebo smrt samu. Jsou děsivé. Ale i v následujícím vnímám velkou úzkost: S kolika lidmi na tomhle světě se zachází tak, že se s nimi prakticky nepočítá? Jsou přehlíženi, jako by nebyli. Nebo jako by nebyli živými lidmi.

„Ti jsou dávno odepsaní!“ Nebo: „Jsou hloupí, takoví chudáci, těmi nemá smysl se zabývat!“ Kolikrát si tohle o někom pomyslíme?

Představuji si, jaké to je, když někdo vyjde z vězení a s trestným činem v životopise se jde ucházet o práci. „Kdepak, kamaráde, ty už nemáš šanci!“

Někdy k podobnému postoji vede jen to, že se ti druzí narodili na špatném kusu planety nebo se špatnou národností. Mají smůlu, jsou předem vyřazení z naší hry.

Někdy k takovému přehlížení může vést i pocit morální nadřazenosti. Někdo nám přijde tak morálně zkažený, zkorumpovaný, naplno řečeno: přijde nám, že je to „takovej hajzl“, že už s ním jako s člověkem vůbec nepočítáme. Už v něm člověka nevidíme.

Když si promítneme Ježíšovo působení před Velkým pátkem, on zasahoval často právě ty, se kterými se nepočítalo. Nevyléčitelně nemocné, chromé, nevléčitelně charakterově zkažené a znemožněné. Vyřazené lidi ať zdravotně, morálně nebo nábožensky. Ježíš je zahrnuje do své péče a pozornosti. Na velký Pátek v bolestech zaujímá jejich místo, zakouší tu hraniční situaci, že se s ním zachází jako by byl už mrtvý.

Vojáci rozdělují jeho oblečení. Netuší, že tohle Ježíšovo roucho z milosti Boží přikryje nahotu nás všech.

...

Chtěl bych to, co zaznělo, nyní obrátit ve velký dík všem lidem, kteří naopak podle svých možností (které nejsou nekonečné, pamatujme na to) dokázali až do posledních minut počítat třeba se svými nemocnými blízkými. Už se vědělo, že druhý je nemocný, že se jeho život chýlí ke konci. Přesto s ním jeho rodina stále zacházela jako s člověkem, s milovaným člověkem. Nakolik mohla.

Obtížná situace odcházení může být zesílená tím, že nemocný přestane své blízké poznávat. Jeho mysl se zdá vzdálená buď někde v minulosti nebo v úplně jiném vesmíru. Díky všem, kdo i v takových případech nasazovali a nasazují své síly. Zůstávají bližními.

Snad v tom lze vidět kus křesťanského dědictví. I v péči o různě hendikepované. Se všemi se počítá! I záměrně a naschvál s těmi, kteří v tomhle světě jako by nehrají žádnou roli nebo nemají žádnou budoucnost.

Velký křesťanský úkol dnešní doby je i v tom, abychom počítali i s těmi, se kterými nesouhlasíme. Je to obtížné, zvláště v dnešní napjaté době. Snazší je vytěsnit ty, jejichž pohled je zcela jiný než náš. Ničemu však nepomůže, když i svým jednáním, mluvením či přemýšlením budeme rozšiřovat řady těch, se kterými se nepočítá.

Ježíš o velkém pátku stojí nebo spíše je přitlučen po boku těch, se kterými už se nepočítá. Zakouší tu stejnou pozici. Záměrně, odevzdaně. Aby stvrdil svým tělem a krví to zvláštní společenství těch, kdo jsou vyřazení ze hry světa.

Je až do očí bijící, jak je v tu chvíli opuštěn. Tupili ho prý nejen ti, kdo ho křižovali, ale i ti, kteří byli ukřižováni spolu s ním. Byl opovrhován těmi, kteří sami jsou opovrhováni. Což je taková smutná spirála. Opovržení budí opět jen opovržení. V tom nejhlubším bodě však Ježíš zakládá společenství těch, kteří sdílejí tento úděl. V nejtemnějších hlubinách nyní zní zvěst „Nejste tu sami. Bůh s vámi pořád počítá!“

Pane Ježíši, ty proměňuješ úděl opovržených. I naše srdce proměňuj, prosíme. Amen.

Rozhovor s Filipem Boháčem (farářem ČCE v Opatově) o jeho pomoci Ukrajině

Proč jsi se rozhodl jet sám pomáhat?

Když jsem se dozvěděl o invazi, zasáhlo mě to, měl jsem za to, že se otáčí svět, že válka se nás přímo dotýká a že je potřeba něco udělat.

Jak to vypadalo prakticky?

Spolu s Jonášem Zejfartem (náš církevní misiolog) jsme udělali sbírku v Praze-Uhříněvsi a zde také zde v Opatově. Byli jsme v kontaktu s expediční klubovnou Brno, která vybavuje vlaky na Ukrajinu. Bylo třeba shromažďovat a dovážet zásoby. Dovezli jsme mnoha auty zásoby do Brna, odkud jsme s novou zásilkou pokračovali až na hranice do Vyšného Nemeckého. V Brně nám do aut také dali speciální zásilku pro někoho, kdo si ji vyžádal z ukrajinské strany. To byla první cesta, kterou jsme vykonali tři dny po začátku konfliktu, tedy vyjeli jsme ihned po bohoslužbě v Jihlavě.

Do Brna pak jelo několik aut z Uhříněvsi, tam naplnili skoro celý kostel. Z Brna jsme jeli třemi osobáky ve čtyřech lidech do Vyšného Nemeckého.

Jak dlouho trvala cesta?

Cesta trvala asi 10 hodin. Spali jsme v Košicích ve sboru ECAV, kde nás velmi srdečně přivítal správce fary. Po snídani jsme vyrazili na hranice.

Jak to tam vypadalo?

Byl tam chaos, situace byla příliš čerstvá. Všechny zúčastněné složky se ještě nestihly dohodnout jak a co dělat. Po dlouhém čekání jsme zásilku odvezli na nové místo do Košic. Hned po tom jsme odjeli zpět do Prahy.

Ty jsi byl na hranicích dvakrát?

Na druhou cestu jsme vyjeli v pátek 4. března. Vyjel jsem se skupinou, s níž jsem se seznámil na facebooku. Nikoho z těch lidí jsem před tím osobně neznal. Všechno to byli lidi od muziky. Jeli jsme dvěma auty, bylo nás osm.

To už jste nevezli materiál?

Jeli jsme tam jako dobrovolníci za slovenské skauty. Oddíl Vyšné Nemecké. Tou dobou bylo na hranicích materiálu hodně, sklady byly přeplněné. Na facebooku všichni varovali před dovážením zásob.

Jak proběhlo zapojení?

Přijeli jsme tak, že bylo logické nastoupit na noční směnu. Od 19.hod. do 7. hod. rána. Skauti vypomáhali s řadou věcí, nejvíce s organizací autobusů. Dobrovolník musel rychle zjistit, kam, kolik a kdy. Tedy: kam autobus pojedede, kolik má míst a v kolik odjede. Všichni jste měli vysílačky a za pomoci jich musel dobrovolník u autobusu zkontaktovat ty, kteří jsou u stanu. Ti museli zjistit, kdo by chtěl ohlášeným spojem jet a pak tyto konkrétní lidi dovézt k autobusu. Pohybovali se tam i tlumočníci, ale většinou šlo o dorozumívání rukama, nohama a googletranslátorem. Já sám jsem první směnu s kolegou hlídal dva stany pro zvlášť choulostivé uprchlíky, tam nám posílali maminky i otce s dětmi s postižením. Babičky cestující s vnoučaty. Vedle byl ještě stan pro kovidové pacienty.

Kolik bylo lidí ve stanu lidí?

Stany měly kapacitu cca 12 míst, byly vytápěné a my jsme měli za úkol ty stany udržovat a taky je chránit před lupiči. Už v těch prvních dnech se stalo, že tam někdo ukradnul teplomety.

Kolik stupňů bylo ve stanech?

Bylo to velmi komfortní, byly to hasičské stany od hasičů, teplota byla určitě nad dvacet stupňů. O uprchlíky bylo dobře postaráno. V tu dobu tam spolupracovali hasiči, policie, vojenská policie, Člověk v ohrožení (slovenská verze Člověka v tísní), Červený kříž, Evanjelická diakonie, Adra, Kucháři bez hranic, skauti a také Maltézský kříž, ti dělali evidenci příjezdů a odjezdů jak autobusů, tak i osobních aut. Ukrajinci byli po přechodu hranic upozorněni, že nemají sedat do osobních aut, která nejsou v evidenci maltézského kříže. Bohužel jsme zaznamenali i případ rasistického šoféra autobusu. Řidič vyhodil před odjezdem dva černochoy, kteří na Ukrajině studovali medicínu. Jednalo se o rakouský autobus. Skauti to ohlásili a slovenská policie si už řidiče vzala do parády. Černoši odjeli s ostatními uprchlíky.

Jak to vypadalo ve stanech?

Uprchlíci spali na matracích, karimatkách a erárních spacácích. Leželi na speciálních lehátkách. Stanové městečko byla vlastně polní improvizovaná čekárna, kde nikdo neví jaký spoj přesně přijede a situace se mění každou hodinu a to doslova.

Co s lidmi, kteří přijeli navíc?

Občas se stávalo, že bylo víc lidí než stanů i než autobusů a výjimečně byla situace opačná, kdy čekaly autobusy a neměly koho vézt. Autobusy přijížděly odevšad – ze všech míst západní Evropy: Rakousko, Německo, Belgie, Itálie, Češi také. Slováci tam moc nebyli, protože byl oficiální spoj do Košic, který pendloval.

Kolik lidí za jednu směnu vám prošlo rukama?

Za jednu noční směnu mohlo projít něco kolem šestiset lidí. Nemám tušení, kolik jich bylo přes den. Uprchlíci měli všechno k dispozici, jako např. základní léky, osobní hygienu a jídlo i teplé oblečení, které rozdávali slovenští Řecko-katolíci. Bylo to na nich, neprocházeli nějakou kontrolou. Existenciální situace se odehrávala naprosto v každé hodině, dramata, slzy, pláč. Ale člověk přesto věděl, že je na správném místě. Bylo znát, že naše přítomnost byla smysluplná a setkávali jsme se s velkou vděčností.

Jak dlouho jsi tam byl?

Byl jsem tam pět dní. Zbývající dny jsem byl v kuchyni, protože mi došlo, že tam mohu být nejvíce co platný. Vařil jsem pro celý tábor a všechny co procházeli. Což bylo asi těch 600 lidí za směnu.

Cos vařil?

Vařilo se ve třech ohromných kotlích na dřevěných kamnech a většina jídel neměla běžný název. I zásoby se tam vozí nekoordinovaně. Jednou jsme dostali od kapucínů 7kg srnčího a udělali jsme guláš. Jinak šlo hlavně o to nabízet jídlo bez masa a s masem a prchající muslimové se ptali, jestli je v tom vepřové (ukrajinsky: svinina).

S kolika lidmi jsi vařil?

Ještě se dvěma. Skoro jsme se nezastavili, protože kuchyně jela nonstop. Problém byl se dřevem, které v noci zmrzlo, přes den pouštělo vodu a takhle každou noc. Takže jsem nakonec topil nasekanými kartony a benzínem.

Kde jsi spal?

Pro nás dobrovolníky bylo spaní připravené v nedaleké vesničce v kulturním domě, kde se o nás starali mladí novici od kapucínů. Byli skvělí. Ekumenická spolupráce byla bezvadná.

Co ti tato zkušenost dala – duchovně i lidsky?

Ukázalo se mi jasněji než dříve, jak žít evangelium. Jedna příznivá věc ohledně krize je to, že se pročistí hodnoty. Člověk o něco lépe vidí, co je důležité a potřebné a co se dá odložit nebo je druhotné. Bavilo mě, že mezi dobrovolníky byli jak lidé z církví, tak z necírkevního prostředí. A všichni se dovedli intuitivně zapojit do dobré činnosti. Vrátilo mě to víru v naše země – Českou a Slovenskou republiku. Na druhou stranu při pozorování uprchlíků jsem si uvědomil rozdíl mezi tím, jak svou zemi vnímáme my a Ukrajinci. Ze všech stran zazníval stesk po vlasti a touha po návratu a Ukrajinky jsou neobyčejně silné a statečné ženy. Když člověk sedí v Čechách a pozoruje zprávy, padá na něj daleko větší oblak deprese, než kterou jsem zažil na hranicích. Zvažoval jsem, že vezmu kytaru nebo malý reproduktor a potom mi bylo líto, že jsem je nechal doma. V kuchyni jsme z jednoho repráčku neustále pouštěli hudbu a na uprchlících bylo znát, že jim tato atmosféra psychicky velmi pomáhá.

Za rozhovor děkuje Petr Turecký

Návštěva německých přátel

Dvacátého března nás navštívila skupinka německých přátel z Budyšína. S Andreasem Höhnem, farářem v kostele sv. Michala, nás pojí vzpomínky na Jeruzalém, kde jsme oba byli v rámci projektu Studium in Israel. Sbor v Pelhřimově měl v devadesátých letech intenzivní kontakty s evangelickým sborem v Drážďanech. Po mém nástupu jsme hovořili o tom, že by bylo dobré kontakty s německým sborem obnovit, přímo v Drážďanech však již byla jiná situace, kontakty byly zpřetrhány. Využil jsem tedy svého přátelství s farářem Andreasem Höhne a domluvil se s ním, že bychom mohli zkusit naše sbory propojit. Tento plán se zrodil před téměř třemi lety, jenže přišel covid a vše bylo jinak.

Nyní jsme všichni vystrašení z událostí na Ukrajině. Karanténa však v současnosti nebrání cestování, a tak přijeli. Andreas, jeho bratr Mathias a rodinný kamarád Kurt. Andreas o nás ve svém sboru hovořil a sbor se rozhodl poskytnout nám část své sbírky pro mimořádnou pomoc. Poslali nám 700€ pro podporu uprchlické rodiny na faře ve Strměchách. Dohodli jsme se, že by k nám v budoucnu mohlo přijet cca 15 bratří a sester z německého sboru. Tato návštěva byla tedy trochu přípravou na budoucí větší akci. Přátelé s námi prožili čas při bohoslužbách, seznámili se s naším sborem. Navštívili jsme různá místa v okolí, jedno odpoledne jsme strávili v Jindřichově Hradci, seznámili se s kolegou Michalem Kittou, jedno dopoledne pak v Moravči, kde je přivítal Dan Matějka. Navštívili jsme také např. synagogu v Nové Cerekvi i Třebíč, která již dříve Andreasovi učarovala.

Návštěva byla pro mne osobně velkou posilou v časech nejistoty. Byla pro mne ujištěním, že lidé se mohou setkávat napříč státy. Mohou se navzájem podporovat, budovat důvěru a solidaritu. Pocitu porozumění napomáhá i naše společná minulost v bývalém komunistickém bloku, pojí nás podobné politické názory.

Petr Turecký

YMCA OKÉNKO

V YMCA pokračujeme pravidelnými aktivitami v Pelhřimově i Nové Cerekvi. Děti sportují, tvoří, zamýšlí se nad biblickými texty, učí se a zpívají. V Cerekvi pokračujeme v úpravách klubovny a doplňujeme její vybavení, aby byla klubovna přívětivější a praktičtější.

Velká novinka nás čeká poprvé už v neděli 3. dubna od 18:00. Každou první neděli v měsíci se v tomto čase budou konat večerní bohoslužby v prostorách evangelického sboru v Pelhřimově. Na přípravě těchto bohoslužeb se budou podílet místní faráři, ale především skupinka mládežníků z kroužku pátečního biblického čtení. (Samostatný plakát najdete na jedné ze stránek tohoto vydání Apoštolky.)

Ten Sing nacvičuje na chystané koncerty. V sobotu 9. dubna se sejde k soustředění, aby výsledky svého secvičování inspirovaného především operou Jesus Christ Superstar předvedli o den později na květnou neděli při bohoslužbách ve Strměchách.

Srdečně zveme také na sobotu 23. dubna od 17:00 do kostela Sv. Víta, kde ve spolupráci tensingu, souboru Čtyřfuk ze ZUŠ Pelhřimov a pražského Rainbow Gospel Choir proběhne benefiční koncert po Ukrajinu. Přijďte, bude to velké!

Zvolna se chystáme na letní prázdniny, máme schůzky k táborům na Valkounově. Aby se mohly tábory uskutečnit, čekají nás také brigády, ke kterým se můžete připojit (23. 4., 14. -15. 5. a 18. 6. 2022). Kontaktní osoba je Dan Matějka.

Ještě před začátkem prázdnin tábořiště opět ožije při Zlaté horečce ve stylu divokého západu. To bude v sobotu 25. června.

Krom běžné činnosti nás zaměstnává také otázka pomoci uprchlíkům z Ukrajiny. V současné době jim nabízíme možnost přijít na Ježečky, do Čekárny a na TenSing (vše v Pelhřimově). Snažíme se také sestavit tým dobrovolníků tak, abychom v nejbližších dnech mohli nabídnout a zahájit neformální výuku češtiny. Pokud nás bude dostatek, plánujeme až tři skupinky (mladší děti, mládež a dospělí). Kdyby někdo uvažoval, že by se rád zapojil, prosím, kontaktujte Terezu Matějkovou mailem na terezam.ymcape@gmail.com.

V podkroví moravečské fary se zabydlely již dvě ženy z Ukrajiny. Hledáme nejvhodnější možnosti pro jejich zapojení zde v regionu. Mladší z nich je povoláním učitelka / ředitelka mateřské školy. Jednáme s různými organizacemi, zda by se podařilo v době rozrůstající se komunity Ukrajinců na Pelhřimovsku využít její profesní kvalifikaci.

Chystá se také valná schůze YMCA Pelhřimov, a sice na neděli 24. dubna po bohoslužbách v Moravči. Právo hlasovat mají všichni činní členové, k účasti však zveme každého, koho dění v YMCA zajímá. Rádi vyslechneme hlas poradní kohokoli z přítomných.

Tereza Matějková

V Pelhřimovské modlitebně probíhá výstava slovenského malíře a skláře Petera Urbánka

Slovo z vernisáže – Petr Turecký

Na úvod bych rád řekl, že jsme velmi vážně přemýšleli nad tím, jestli výstavu v této době konat. Nakonec pro mne osobně bylo důležité si uvědomit, že by možná ruský diktátor měl radost, kdybychom se jen třáslí stresem a strachem.

Peter Urbánek (1982), pochází z Dubnice nad Váhom (SK). Po absolvování ZUŠ pokračoval na Střední škole užitného výtvarnictva v Kremnici. Po dvou letech studia designu přestoupil na Střední uměleckou sklářskou školu v Lednických Rovniach, kde absolvoval obor umělecký sklář – design skla. Na téže škole si později dodělal pedagogickou přípravu se zaměřením malba na sklo.

Jeho malířská tvorba je ovlivněna street artem, pop artem, často a rád pracuje s portrétem a figurálními prvky. Na dílech z poslední doby se snaží o realistické vyjádření každodenní skutečnosti s náznaky surrealismu. Jak sám říká „malování a tvorba obecně mi dává možnost úniku z reality, při práci pro mě okolní svět přestává existovat“. Používá rozmanité techniky, které kombinuje a přizpůsobuje vlastní potřebě. Nejčastěji používaným médiem je akryl na různých podkladech, v poslední době se zaměřuje na olejomalbu a airbrush.

Na výstavě představuje výběr z díla od velkoformátových pláten až po kresby. Část je věnována sklu. „Sklo si zaslouží náš obdiv, protože skrývá ve svých ladných tvarech tajemství přírody a lidské práce. Sotva bychom našli hmotu podobnou sklu, pokud jde o průhlednost až křišťálovou čírost, bohatou barevnost, lesk, křehkost a tvrdost.“ U foukaného skla pracuje hlavně s přírodními a amorfními tvary.

V současnosti tvoří hlavně z plochého skla (gravírování, lepení plastik). Věnuje se i počítačové grafice.

Do Pelhřimova se přistěhoval v roce 2006, před tím 4 roky pracoval jako dělník v Irsku. Tam se seznámil se svou ženou a díky tomu s námi žije v Pelhřimově – i když o něm nikdo neví. Peter totiž téměř není vidět, je plachý a stydlivý.

Předlohou jeho výtvarných děl se stávají známé tváře, Johna Lennona, Amy Winehouse, Salvátor Dalí, Roy Lichtenstein

Peter mi poskytnul rozhovor, který s ním dělal do místního tisku (2012) Martin Tkadlec. V něm jsem se dočetl, že Peter musel kvůli vážnému zranění zad (které si způsobil pádem ze snowboardu) začít znovu takřka od píky. Taky jsem se tam dočetl, že svůj první obrázek namaloval za trest. Byl u dědy, zlobil. Aby se zklidnil, dal před něj děda pixlu, na níž byla nakreslená kráva. A pak Peterovi řekl, aby ji namaloval. A tak to všechno začalo.

Petera nejvíce zajímá technika hyperrealismu – příklady vidíme v naší modlitebně...

Obrazy Petera začnou v modlitebně a přilehlých prostorech s námi komunikovat. Můžeme na nich vidět slavné tváře, můžeme na nich vidět okno – obrazy jsou okna do jiné nebo stejné reality? Můžeme přemýšlet nad zastaveným časem, nad významem okamžiku, můžeme přemýšlet nad tím, jak jsme propojeni, když vidíme síť prostírající se od stromu do prostoru jako krevní řečiště. Jsme propojeni jako bratři a sestry, prožíváme bratrovražedný boj na Ukrajině, ožívá příběh Kaina a Abela. Nejenom, že ruská putinovská armáda zabíjí Rusy – např.

v Charkově nebo Mariupolu – je 40% ruského obyvatelstva – to je doslovná bratrovražda, ale myslím i na motiv obecně lidský, když člověk zabíjí člověka. Mnoho Čechů dnes s údivem zjišťuje, že Ukrajinci nejsou Rusové, ale že je to sebejistý národ, který v současnosti bojuje i za nás, za naši svobodu. Člověk zabíjí člověka. Toho jsme svědky. Motiv smrti je často přítomen v díle Petera Urbánka.

V prostorách schodiště vidíme obrazy s motivy hub. Vidíme-li na stromě houbu, víme, že je strom nemocný. I když to nemusí být vždy pravda. Ne všechny houby stromy zabíjí. Stromy žijí v nesmírně složitém vztahu s houbou. Existují houby, které napadají živé organismy, existuje houba, která se specializuje na určitý druh mravence. Zahnízdí se mu v mozku, mravenec se přestane ovládat a vyšplhá na vysoký stvol trávy poblíž mraveniště, pevně se zakousne do stvolu a z hlavy mu vyraší plodnice, aby se rozprášila nad mraveništěm. Mravenci dokážou poznat svého nemocného druha, chytanou ho a odnesou co nejdál od mraveniště, aby se houba nemohla rozprášit nad mraveniště. Houby dokážou ovlivňovat lidské myšlení v míře, kterou dosud neznáme.

Jsou vědci, kteří tvrdí, že za rozvojem myšlení člověka mohou přímo halucinogenní houby, které údajně lidé před tisíci lety jedli zcela běžně a užívali běžně k léčbě i obřadům.

Houby na obrazech jsou i nejsou agresivní, jedná se totiž o léčivé houby. Lidé jsou napadeni léčivými houbami, z obrazů není poznat, jestli jde o symbiózu, či parazitismus. Snad jde o symbiózu :)

Houba se podílí na rozkladu – rozpadu. Některá díla popartu nebo hyperrealismu zachycují zastavení času. Násilné zastavení času má na nás dvojí dopad. Někdo to může považovat za ukradnutí duše nebo ducha, dynamický tok skutečnosti je násilně zastaven. A jiný může takové zastavení považovat za příležitost vidět to, co běžně nevidíme. Vyzdvihnutí částí reality, kterou nevidíme – z těchto motivů vychází popart – apropos ten navazuje na dadaismus, který je zase produktem první světové války, která zničila vše, co do té doby bylo člověku svaté. Proto kostelní svatost nahradili dadaisté pisoárem. Po destrukci hodnot, k nimž se bohužel přidala ta část církve, která žehnala zbraním (děje se to i nyní) začali umělci provokativně dávat na piedestal předměty, které jsou považovány za bezcenné nebo dokonce urážlivé.

Dadaismus nebo popart ale jsou umělecké směry, které těží ze svobody umělce. Proto je tolik nenáviděli nacisté i komunisté a považovali je za zvrhlé umění.

Proto Putin v Rusku nenávidí umělce, kteří se projevují svobodně. Výstava v naší modlitebně je tak pro mne osobně znamením svobody.

Obrazy zastavují čas do zdánlivé nekonečné smyčky. Nakonec ovšem jednou i tyto obrazy zetlí a rozpadnou se. Jsme obklopeni silami, které nás přesahují. Umění je tu od toho, aby nám to novým způsobem nasvětlilo. V tomto smyslu je modlitbou.

Zazpívá nám Barbora Míková a zahraje Daniel Matjeka 😊

Peter Urbánek

Výstava obrazů

Evangelická
modlitebna v
Pelhřimově,
Růžová 82.

Vernisáž proběhne v pátek 11.3.2022 v 18 hod. Výstava potrvá do
11.4.2022 a bude přístupná v době konání bohoslužeb nebo po dohodě na
čísle: 774 600 529.

RECEPT - Syrniki – inspirace ukrajinské kuchyně

Suroviny:

500 g měkkého tvarohu v papíru

2 vejce

80 g polohrubé mouky + trochu na obalení placiček

3 zarovnané lžíce cukru

špetka soli

olej na opékání

K podávání:

Oblíbený džem, kompot či ovoce co dům a zahrada dá

Měkký tvaroh v misce rozmačkejte vidličkou, přidejte vejce a umíchejte v hladký krém. Do misky vsypte mouku, cukr a špetku soli a dobře zapracujte. Vznikne vám tužší těsto. Polévkovou lžící tvořte z těsta kopečky a z nich silnější placičky podobné lívancům. Snažte se nedělat placičky příliš tenké, aby byly Syrniki nadýchané. Každou placičku lehce obalte v polohrubé mouce a opečte na pánvi potřené olejem dozlatova. Podávejte s domácím džemem, kompotem nebo ovocem dle sezony. A nezapomeňte, že nejlepší a nejnadýchanější jsou teplé!

TIP: Syrniki můžete připravit i naslano, vynechte cukr a klidně do těsta přidejte i nasekané bylinky ze zahrady.

převzato z blogu od Karoliny Four

ZPÍVEJ S NÁMA!!!

Myslíš, že zpívat neumíš? Takovejch už bylo... :)

My to z tebe dostanem!
A taky to není jen o muzice...

TEN SING PELHŘIMOV

CHOIR & BAND: POP, ROCK, OLDIES, GOSPEL

Pro mladý od 12 do 19 let, instrumentalisté vítáni,
zkušky každý čtvrtek od 15:30 do 17:00
v Růžové ulici č.p. 82 v Pelhřimově.
Přijď klidně bez ohlášení.

víc info: 777 25 88 31
daniel.matejka@gmail.com

Taky chystáme

Benefiční koncert pro Ukrajinu v sobotu 23. dubna od 17:00 v kostele Sv. Víta v Pelhřimově

Vystupovat bude Ten Sing Pelhřimov, Čtyřfuk, Týnka Křížová a Rainbow Gospel Choir z Prahy.

Klidně tam můžeš zpívat i TY!

Jdeš v pondělí do práce?

Do školy?

Potřebuješ trochu zastavit,
než to zas začne?

Přijď na

VEČERNÍ tak trochu jiné

BOHOSLUŽBY

Každou **první neděli v měsíci** (krom letních prázdnin), poprvé **3. dubna 2022 od 18:00 v Růžové č. p. 82**, v 1. patře v prostorách evangelického sboru v Pelhřimově.

Akce je ekumenicky otevřená, pořádá YMCA Pelhřimov, z. s. ve spolupráci s ČCE a přáteli z ekumeny.

BOHOSLUŽBY, pravidelné akce

V kostele v Moravči

Bohoslužby se konají každou neděli od 9:30, probíhá i nedělní škola.
internetový přenos na adrese:

<https://www.youtube.com/user/danielmatejka/videos>

Velikonoční bohoslužby

- 14.4. **Zelený čtvrtek** Čtení pašijí od 20:00
- 15.4. **Velký pátek** Bohoslužby s Večeří Páně v 18:00
- 17.4. **Velikonoční neděle** Bohoslužby s Večeří Páně v 9.30

PELHŘIMOV-STRMĚCHY

Přímé přenosy bohoslužeb (z Pelhřimova) jsou viditelné v aktuální dobu vysílání (tedy neděle 9hod.) vždy na těchto stránkách:

<https://www.youtube.com/channel/UCxWYO99yzCBFgQK5mklL0EQ>

Do září 2021 jsme vysílali zde:

[youtube.com/playlist?list=PLI_-0kZbEa5I8mU0XBU0dbf4xctafWiOi](https://www.youtube.com/playlist?list=PLI_-0kZbEa5I8mU0XBU0dbf4xctafWiOi)

Strměchy: bohoslužby jsou každou sudou nedělí od 11ti hod.

Stránky sboru

<https://www.facebook.com/CCEPelhrimovStrmechy/>

<https://ccepelhrimovstrmechy.blogspot.com/>

Velikonoční bohoslužby

14.4. Bohoslužba se **čtením pašijí bude ve čtvrtek** v Pelhřimově v 17:30.

15.4. Bohoslužby na **Velký Pátek budou společné ve Strměchách v 17 hodin.**

17.4. Na **Velikonoční neděli pak budou v Pelhřimově v 9 hodin a ve Strměchách v 11 hodin.**

Večeře Páně se bude vysluhovat v pátek i v neděli.

18.4. Na **Velikonoční pondělí budou bohoslužby v Pelhřimově v 9 hodin bez Večeře Páně.**

OPATOV

Bohoslužby: každou neděli v 10hod.

3.4 Jan Keřkovský / VP

10.4 Ondřej Horký / Květná neděle

15.4 Filip Boháč / Velký pátek / VP

17.4 Filip Boháč / Velikonoční neděle / VP

HUMPOLEC

Bohoslužby: každou neděli v 8,30 hod.

MINIBOHOSLUŽBY (archiv) Filipa Boháče jsou k nahlédnutí zde: Najdete na webu YOUTUBE u profilu „Filip J. Boháč.“ Nebo pomocí QR kódu.

Každý den můžete slyšet zamyšlení nad biblickým textem zde:

<https://soundcloud.com/ecirkev>

ADRESY, KONTAKTNÍ ÚDAJE

Sbor ČCE PELHŘIMOV-STRMĚCHY

Růžová 82, 393 01 Pelhřimov, **mobil:** 774 600 529, **alternativní adresa:**

Strměchy č. 13, 393 01 Pelhřimov, **email:** farsborstrmechy@cmail.cz

Číslo účtu: 135626211/0300

Sbor ČCE MORAVEČ

Moraveč č. 35, 393 01 Pelhřimov, **tel:** 777258831, **web:**

www.moravec.evangnet.cz (rss), **email:** moravec@evangnet.cz

číslo účtu - 2001768838 / 2010

přenosy bohoslužeb:

<https://www.youtube.com/user/danielmatejka/videos>

nově i na facebooku: <https://www.facebook.com/kostelmoravec>

Sbor ČCE OPATOV

Opatov č. 10, 588 05 Dušejov, **mobil:** 604 169 503, **web:**

www.opatov.evangnet.cz (rss)

email: opatov@evangnet.cz

číslo účtu - 264010499/0300

Sbor ČCE HUMPOLEC

Husova 143, 396 01 Humpolec, **email:** humpolec@evangnet.cz

Číslo účtu - 0620236399/ 0800